

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 2. november 2015
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1506127
Dok. nr.: 1804476

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 7. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Spørgsmål nr. 4:

”Kan ministeren bekræfte, at Sundhedsstyrelsen, i de tilfælde hvor en sundhedsperson får frataget sin autorisation i Danmark, alene har hjemmel til at informere et andet nordisk land om begrundelsen for fratagelsen, hvis Sundhedsstyrelsen på forhånd er bekendt med, at den pågældende sundhedsperson også har en autorisation i det pågældende land? Finder ministeren i bekræftende fald den begrænsning hensigtsmæssig, og hvilke overvejelser giver det ministeren anledning til?”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg indhentet bidrag fra Styrelsen for Patientsikkerhed, der har oplyst følgende:

”Artikel 18 i overenskomsten af 14. juni 1993 om fælles nordisk arbejdsmarked for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet fastsætter at, ”hvis en behørig myndighed tilbagekalder en godkendelse vedrørende en erhvervsudøver, som har opnået godkendelse i flere af de kontraherende stater, skal den berørte myndighed i den eller de andre stater underrettes om foranstaltningen eller tilbagekaldelsen samt om grundlaget herfor.”

Den nordiske overenskomst fastsætter, at der skal ske orientering af de andre berørte nordiske myndigheder. I praksis foregår det således, at Styrelsen for Patientsikkerhed fremsender oplysninger om autorisationsfratagelsen til alle de nordiske lande.

Af hensyn til den danske persondatalov foregår underretning om grundlaget for tilbagekaldelsen i praksis i dag på den måde, at underretningen – på opfordring fra de andre nordiske tilsynsmyndigheder – efterfølgende sendes til den relevante tilsynsmyndighed. De respektive tilsynsmyndigheder er i den forbindelse bundet af deres egne regler om udveksling af oplysninger.

Den danske persondatalov, som er en gennemførsel af det europæiske databeskyttelsesdirektiv, stiller nøje betingelser for, hvornår en videregivelse af personfølsomme oplysninger er berettiget, og Styrelsen for Patientsikkerhed skal altid foretage en konkret afvejning af, hvilke oplysninger der er nødvendige for den modtagende myndighed.”

Jeg kan henholde mig til det af Styrelsen for Patientsikkerhed oplyste, og jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål 3, 147, 167 og 185 (SUU alm. del).

For så vidt angår overenskomsten af 14. juni 1993 om fælles nordisk arbejdsmarked for visse personalegrupper inden for sundhedsvæsenet og veterinærvæsenet (Arjeplog-aftalen), kan jeg oplyse, at den er ved at blive revideret.

Dette revisionsarbejde skal ses i sammenhæng med, at direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer sideløbende med den nordiske overenskomst regulerer området for udveksling af arbejdskraft mellem medlemsstaterne i EU/EØS (anerkendelsesdirektivet).

Anerkendelsesdirektivet skal være implementeret i dansk ret inden 18. januar 2016. Direktivet regulerer bl.a. udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om begrænsninger i ret til at udøve nærmere bestemte former for erhvervsmæssig virksomhed.

Af anerkendelsesdirektivet følger således eksempelvis, at de kompetente myndigheder, i Danmark Styrelsen for Patientsikkerhed, skal meddele de kompetente myndigheder i samtlige øvrige medlemsstater om erhvervsudøvere, hvis udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed på den pågældende medlemsstats område, er blevet begrænset, også midlertidigt, af nationale myndigheder eller domstole. Denne pligt gælder i forhold til en række nærmere bestemte erhverv, herunder læger.

De ovennævnte oplysninger skal meddeles i form af en advarsel via Informationssystem om det Indre Marked, kaldet IMI, senest inden for tre dage efter datoen for vedtagelsen af den afgørelse, hvorefter den pågældende erhvervsudøver begrænses i eller forbydes at udøve erhvervsvirksomhed.

Den sendte advarsel vil ikke indeholde en begrundelse for den afgørelse eller dom, der ligger til grund for advarslen. Uddybende oplysninger om grunden til advarslen skal den kompetente myndighed, der har modtaget advarslen, selv indhente bilateralt via IMI, hvis det er relevant.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard